

Előfizetési díj:

Postán vagy Pécssett hához
 előfizet: egész évre 5 ft., fél-
 évre 2 ft. 50 kr., negyed évre
 1 ft. 25 kr. egyes szám 10 kr.
 Megjelenik minden szomban.
 Egyes számok kaphatók
 Weidinger N. könyvkeres.
 (Széchenyi tér).

PÉCSI FIGYELŐ.

Hirdetések ára:

Egy öt-hasasbás petit sor
 egyszeri megjelenésért 8 kr.
 többszöri megjelenséért ár-
 leengedés adatik. Minden hir-
 detés után 30 kr. bélyeg díj
 fizetendő. A nyitól tér 1 petit
 sora 10 kr. A hirdetési díj
 előre fizetendő.

Szerkesztői iroda:

Ferencciek utcája 22.sz.1 emelet.
 Kéziratok vissza nem küldetnek

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, a hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők. Előfizetheti helyben: a kiadóhivatalban. Blauhorn Antal úr a városbéli épületben, Lill János úr a budai külvárosban, Böhm C. F. úr a szigeti külvárosban lévő kereskedésében, és Feszty Károly úr könyvkötő üzletében, Király utca (nemzeti kaszinó épület), valamint a vidéken minden postahivatalnál.

Kiadó hivatal:

Taizs Mihály nyomdájában
 Majláth-tér 2. szám alatt.

Az erkölcsiség romlása és még valami.

Szószeiken, hitoktatáson és ma-
 gán körben buzgolkodik a papság
 vallás- és felekezeti-külömbőség nélkül
 a közérkölciség romlása ellen, ki-
 mélet nélkül róvja meg a mai tár-
 sadalom bűnárját, kutatja annak
 forrásait, meg is nevezi és ostromozza
 is az erkölcsrontó irodalmat, sikam-
 los színi és egyéb látványos elő-
 adásokat, az alsó néposztályok er-
 kölcstelen mulatságait, az általános
 elterjedt és mindinkább felicitált
 fényűzést, a rozsz nevelést, a köz-
 botrányok büntelenségét sat.; —
 lankadatlan erővel int, tanít, kér
 és fenyeget, ámde mindezen fárado-
 zásnak sikerét nem látjuk.

A közérkölciség mindinkább romlik,
 a tiszta erkölcsű és vallásos embe-
 rek száma mindig kevesebb lesz.

A vallás és erkölcs hivatott öre,
 a papság rendszerint nagyobb mű-
 veltségű és tudományos képzettségű
 lévén, lehetetlen, hogy ne lássa
 kezdemények sikertelenségét addig,
 míg az állambatalom homlokegye-
 nest ellenkező irányban halad, míg
 ez nem csak útját nem állja az er-
 kölcstelenség nyilvános jelentkezé-
 seinek, hanem céljainak elérésében
 nem egyszer erkölcsstelen eszközö-
 ket használ fel.

Az állambatalom feladata az
 erkölcsrontó irodalmat elűzni és
 fenyíteni, — politikai sajtópereket
 indított is elég nagy számban ad-
 dig, míg egy pár szégyenletes bukás
 után okosabbnak nem tartja, inkább
 hallgatni, de az erkölcsrontó irodalmat
 szabadon hagyja portyázni, leg-
 kisebb gondja sincs annak megfey-
 nyítésére.

Az állambatalom kötelessége, az
 erkölcsrontó színi és más előadásokat
 betiltani, ámde mit tesz, nem
 csak hogy nem tiltja be a legobscó-
 nabb előadásokat, hanem még a kül-
 földi német piszok énekes bandák-
 nak engedélyt ad, hogy országszerte
 terjeszthessék a ledérséget, engedélyt
 ad, hogy feslett életű személyek

százai nyilvános táncmulatságok-
 ban a rendőrség szemé előtt és nagy
 mulatságára kérkedhessenek felett-
 ségükkal, kinevez oly főtisztviselő-
 ket, kik maguk az erkölcsiség dol-
 gában a legrosszabb példát adják,
 pártolja és erősökölja oly községi
 eljárások választását, kik fennen di-
 csekednek az általuk kormányzott
 város vagy községi felettiségeivel és
 nem szégyenlik azt saját érdemük
 közé felsorolui.

Az állambatalom pártolja a fény-
 űzést, milliókat dobott ki sugár-
 útra, középületek haszontalan dí-
 szítésére és ezernyi részletben ki-
 dobott annyi pénzt, hogy az adóprés
 korántsem elég a luxuskiadások fe-
 dezésére, hanem uzsorás kölcsönök
 kell szerezni, elősegíti tehát az
 uzsorát is.

Husz éve nem hallottunk esetet,
 hogy a rendőrség vagy bíróság va-
 lakit nyilvános istenkáromlás vagy
 erkölcsstelen más kifejezések által
 okozott közbotrány miatt megfey-
 nített volna, pedig ily botrányok
 ugyancsak oly sürűn esnek meg,
 hogy azokat a könnyen elrontható
 gyermekvilág által elkerültetni tel-
 jes lehetetlenség.

Mindezeket lehetetlen, hogy a
 papság be ne lássa, és mégis a hány-
 szor választás volt, akár országos
 képviselői, akár községi és megyei,
 annak túlnyomó nagy többsége, a
 főpapság pedig kivétel nélkül pártolta
 azon kormányt, mely az erkölcs-
 telenség főköttörésére.

Ha a papság intéseinek, oktató-
 sáinak sikerét óhajtja, akkor járjon
 elől jó példával, nem csak hogy
 maga éljen erkölcsös életet, mert
 ez korántsem elég, hanem legyen
 bátorasága elítélni és kárhóztatni a
 romlást akkor is, ha az állambata-
 lom és annak közegeinél tapasztalja
 azt.

Míg a papság pártállást foglal
 oly kormány mellett, mely hogy
 uralmát megörökítse, az országot
 nem csak annyilag teszi tönkre,
 hanem erkölcsileg is, hogy a meg-
 romlott nemzedék elsatnyulva és

gyáván megadja magát az önkény-
 uralomnak és csak a feleslettség é-
 veit hajhászva, istenét és hazáját is
 megtagadja, addig nemes és sokszor
 önfeláldozó küzdelmének sikere nem
 lehet.

— Az új bankfiókok. — Az idén
 Zagrabbán, Kassán, Győrött és Szegeden
 felállítandó osztrák magyar bankfiókok
 május havában fognak megnyitni. Do-
 tációként a budapesti igazgatóság rész-
 ről Zagrabra 2.500.000 ft., Kassára
 1.200.000 ft., Győrre és Szegedre
 egy-egy millió ft. van előirányozva. Ezen
 dotáció nem változhatlan és az igazgatós-
 ág ezen összegeket a szükséghez képest
 emelni vagy leszállítani fogja.

— Az osztrák-magyar bank
 főtanácsa a magyar pénzügyminiszterhez
 intézett átiratában késznek nyilatkozott,
 hogy az eddig felállított bankfiókokon
 felül (Zagráb, Kassa, Szeged és Győr)
 bármint még ez évben, kettőt 1880-ban
 és egyet 1881-ben kész felállítani és pedig
 Pozsonyban, Nagy-Kanisán, Kolozsvárt,
 Arad, Sopron és Eszéken. — Városunk
 tehát a nagy deputatú daczára is hopen
 maradt, no de vigasztalódjunk — itt van
 még és virágzik Tarainak 60 perzentos
 zálogháza nagyobb dícsőségükre mind-
 azoknak, kik rá adták szavazatukat a
 képviselő választáskor. — Azért tehát
 unisono elkialthatják, éljen a 60 perzent
 es Tarai Endre!

— A megpatkolt osztrák ka-
 binet lapunk mult heti számában már kö-
 zölt módon megalakult, kineveztetett, s ked-
 den bemutatva magát a reichsrathnak,
 programot nem adott. — Andrássy gróf
 a közös pénzügyminiszter Hoffmann
 báró közti vizsály kiegyenlített.

— Gorove István a kormány-
 párti klub elnökségéről lemondván, Szon-
 tág Pál a nőgrádi választatot meg-
 elnöknek. Gorove megromlott egészsége
 miatt a képviselőségről is le akar mon-
 dani.

— A delegatiónak előter-
 jesztendő javaslat indemnitást kér 46 mil-
 liónyi mult évi meg nem szavazott bosz-
 niai költségére, minthogy ez 106 millióra
 megy, melyből csak 60 millió — de ez
 is más célra — lett megszavazva. — Ezek
 után jönnek még az 1879. évi boszniai
 költségek!

— A magyar nyelv kötelező
 oktatása felett beadandó törvényjavaslat
 elleni oláh püspöki deputatú eredménye-
 ként jelentik Bécsből, hogy ezen javaslat
 előterjesztésétől a fejedelmi engedélyt meg-
 lesz tagadva, mihe Tisza már meg-
 egyeztetett, de ezt azért itthon el fogja

tagadni, pártunk ennél fogva a törvény-
 javaslat előterjesztését annál is inkább
 sürgetni fogja.

Országgyűlés.

A képviselőház febr. 15-iki ülésében
 Madarász József az elemi oktatás ér-
 dekében Helfy Ignác és Pázmány
 pedig a prágai béke 5-ik pontja tárgyá-
 ban, míg végre Thaly Kálmán a pan-
 csova-kikindai, illetve pest-zimonyi vasut
 kiépítése tárgyában intéztek kérdéseket
 az illető miniszterekhez. Madarász inter-
 pellatúrája Trefort miniszter rögtön fe-
 levél, — kijelenté, hogy a mennyiben az
 adatok megvannak, még a költségvetési
 vita előtt, a mennyiben nincsenek a költ-
 ségvetési vita alatt fogja előterjeszteni
 azon köröségek kimutatását a melyekben is-
 kola nincs.

Thaly interpellatúrája Péchy is
 rögtön válaszolt és Thaly nézetéhez csat-
 lakozva kijelenti, hogy a fővárosban kell
 összpontosítani a forgalmat. Ezen valamint
 az egyéb kérdésekre adott választ némi
 megjegyzéssel Thaly ép ugy tudomásul
 veszi mint Madarász tudomásul vette Tre-
 fort előbb említett választát.

Helfy és Pázmány interpellatúrája
 Tisza megjegyzi, hogy a prágai béke
 5-ik pontjának megszüntetése, melyhez a
 monarchia hozzájárult csak helyeseltető,
 mert különben bonyodalmakra adott volna
 okot. Compensatúót ezért nem kapunk, —
 de nem is kell. Helfy és Pázmány a mi-
 niszterelnök választát nem veszik tudomásul
 míg a ház többsége szavazás utján tudó-
 másul vette.

A képviselőház február hó 17-én tar-
 tott ülésében megkezdődött az 1879-ik évi
 államköltségvetés tárgyalása Hegedűs
 Sándor előadó elfogadásra ajánlotta a
 törvényjavaslatot, utána a pénzügy-
 miniszter beszélt melyre Simonyi
 Ernő emelt szót és nagyhatású beszédet
 mondott. Kiemelte hogy daczára annak,
 mikép három év alatt a jövedelem
 huszonöt millióval emelkedett, a deficit
 még sem apadt. Követelte a boszniai occu-
 patio költségének rögtöni megszüntetését,
 mert az törvényen nem alapul. Zajos tetszés
 nyilvánítása között mondta, hogy pénz-
 ügyeinket csak akkor fogjuk rendezhetti,
 ha Magyarország független lesz.

A képviselőház febr. 18-iki ülésében
 az államköltségvetés tárgyalása folytatta-
 tott. Orbán Balázs kijelenti, hogy a
 kormány eddigi működése a nemzet elleni
 merényletek sorozata. Ily szembeszó-
 ló költségvetés megszavazásától visszariad
 minden hazáját szerető képviselő, mert
 ezáltal ő is bűnrészesé a haza elleni vét-
 kes merényletnek. Elfogadja Simonyi

Ernő határozati javaslatát, mely szerint
 a képviselőház kimondaná, hogy a jelen-
 legi kormány által előterjesztett költ-
 ségvetést nem fogadja el részletes tárgyalás
 alapján. Lukács Béla a ki komolyan
 látja a pénzügyi helyzetet jeles beszéd-
 ben részletesen boncolgatja a pénzügy-
 miniszter expositát és abban felhozott érve-
 ket tönkre silányítja. Nem fogadja el a
 törvényjavaslatot.

Az 1879. évi államköltségvetés álta-
 lános tárgyalása alkalmával Grünwald
 Béla, Jókai Mór és Dárday Sán-
 dor a kormány vagis a költségvetés elfo-
 gadása mellett szónokoltak. Az ellenzék
 részéről Mende Bódog és Szalay
 Imre ellenzétek a költségvetést. Mindkét
 képviselő jeles szónoklatban rámutatott
 azon okokra, a melyek miatt a költség-
 vetést meg nem szavazhatják. Mende Bódog
 kárhóztatja a kormányt, hogy sohasem lép
 a ház elé rendes pénzügyi programmal,
 hanem csak a szükség befolyására hi-
 vatkozva, szavaztatja meg a mameluk
 sereggel költségvetését. Ezután két inter-
 pellatúo adatot és pedig:

Madarász József az iránt inter-
 pellálja a vallás- és közoktatástügyi mi-
 nisztert, hogy megengedhetők-e tartja-e
 azt, hogy az előterjesztendő törvényjavas-
 latokra nézve, a felelős minisztereken kívül
 más egyének is adhasanak tanácsot a
 királynak, és szándékozik-e a magyar
 nyelvnek a népiszkolákban, mint kötelező
 tantárgynak behozatala iránt törvényjavas-
 latot beterjesztése által azon aggodalmat
 eloszlítani, hogy felelőség nélküli tanács-
 adók alkotmányosan lépnek a nemzet és
 fejedelem közé?

Németh Albert interpellatúójában
 azt kérdi a honvédelmi miniszter: mikor
 várható a Boszniaiban lévő hadseregben
 szolgáló hadiúknak, u. m. a Sokosevics-
 ezred összes tartalékosainak hazabocsá-
 tása?

Az interpellatúo kiadatnak az illető
 minisztereknek.

Külföld.

A köztársasági elnök megválasztása
 után furcsa dolgok kerülnek napvilágra
 Franciaországban. Mielőtt Mac Mahon le-
 mondott volna egy államcsíny végrehaj-
 tására minden intézkedés meg volt tve. Ez
 államsínynyel akarták a köztársaságnak
 megadni a halálös főfést. A miniszterek
 nagyrésze beleegyezett e tervbe míg a töb-
 biek bele nem avatattak, hogy így az ár-
 ral kénytelenek legyenek uszni. Számítot-
 tak a hadsereg is, mely a hadügy-
 miniszter elbocsátása miatt zugolodott.
 Hitték hogy Gressley az új hadügy-
 miniszter. — szintén hozzá járul a tervhez, —

hetem túl és mégis megborzadtam a gon-
 dolattól, hogy gyermekeimet elhagyjam.

Egy pillanat alatt átkéntem egész
 jövőjüket. Megsimogattam gyengéd tag-
 jaikat s iszonyu fájdalom marcangolta
 szívemet, elgondolva, hogy mi vár rajok.
 Láttam őket nyomorban sínlódni az
 erkölcsileg oly mélyen stlyedt édes anya
 oldalán. Láttam az anya példájának hat-
 ását ártatlan leányomon, láttam őket er-
 kölcstelen is elbukni, elmerülni a bűnök
 fertőjében.

Ez iszonyu képzelődés új elhatározást
 ébreszte bennem, elhatároztam megölni
 őket is velem együtt.

Balsorom segítségemre jött szörnyű
 elhatározásom végrehajtására.

Kis fiam felébredt és vizet kért. Min-
 den vér agyamba tolt — — ki-
 rohantam a méregpoháért és ajkához tar-
 tám. Az ártatlan gyermek möhön nyel-
 te a gyilkos folyadékot.

— Apa ez nem víz, ez nagyon keserű
 — szólt megrázkodva.

— Orvosság fiam, meggyógyulsz tőle
 — suttagom tompan.

— Ugy adj belőle Florikának is,
 hogy ő is meggyógyuljon — a felkelté
 kis húgát.

Hideg veritek gyöngyözött homloko-
 mon. Kezem reszketett, azt hívem szívem
 szakad meg, midőn kis leányom a mé-
 regpoharat ajkához vivé, de nem volt
 erőm megakadályozni. Midőn ajkától a
 poharat elvittem, csak kevés maradt benne
 a méregből.

— Készenöm édes apa — suttagó
 és átkarolva nyakam megcsókolt.

— Oh ne köszönjed, ne köszönjed
 gyermekem, rebegtem kinosan és elfor-
 dulva, kábultan, majdnem eszméletlen kívül
 irtám ki a pohárban maradt méreg ma-
 radékát és keserű fájdalommal, kétség-
 beesve vártam a hatást.

A percek lassan multak, minden
 perc közelebb vitt az eszméletlenség —
 a halálhoz.

TÁRZA.

Ábránd és való.

Régii ábránd-képek!

Ime: valók vagytok.

A jatszai képeket

Alkotott titek;

Soha, so'se hittem,

Hogy valósuljatok. —

Eltemetve könnyel,

Égő fájdalommal —

Néztem a jövendőt:

A rám gyászal nézőt —

Midőn partot érttem

Tépett vitorlammal.

Sok szenvedés után

Nyugalmat reményltem;

De bűm büra zúdult...

A jövő elborult...

A mi volt, elveszett,

S az is, mit reményltem.

Oh! de van Istenem!

Könnyeim letörtem;

Megedezett erővel, —

Meg nem tört lélekkel:

Csatát vívtam újra...

Égi kar nyúlt felém!

Most már van otthonom,

A mi nem volt nekem, —

S itti vagyok ti bohók,

Ábrándból lett valók:

Kedves kis leányom...

Kedves feleségem...

El hát a könnyekkel, —

El hát a bánattal!

... Oh! de még egy seb ég

... Még oly borús az ég:

Még hazám nem boldog...

... Tehát fel a gyászal...

Siklósi Lajos.

Egy elítelt emlékiratai.

Elbeszélés.

Írta: Karay Lajos.

(Folyt.)

E nap előestéjén késő estig gondol-
 koztam s elkészítém végső menekési ter-
 vemem.

Agyam kábult volt, ezer eszme ker-
 gette egymást benne, anélkül, hogy csak
 egy is kilátást nyujtott volna a menekül-
 lésemre.

Erős főfájás vett erőt rajtam, az iszo-
 nyú küzdelem az ő ifentartásért kimerített.
 Előtartam lámpámat és kiléptem a szabadba.
 Csendes tavaszi éj volt, egy levél sem
 mozdult, kertem fái között titkos homály
 honolt, komoly és borzalmas, mint a mielő
 lelkeim volt.

A kertbe léptem s gondolataimba mé-
 lyedve haladtam előre.

A közeli torony órája 11-et ütött.
 Felrezentem. Vidám nevetés üt meg fü-
 leimet, mely megfagyasztá eremben a vért.
 Ném hangját hallottam.

Feltekinték s a kert végében levő
 nyaraló ablakából világosság derengett
 felém.

Azt hittem álmodom. Ném a nyara-
 lóban az éj ez órájában. Ez majdnem le-
 hetetlennek tűnt fel előttem. És mégis úgy
 volt, az ismételt felhangzó kacaj minden
 kételyemet eloszlát. Halkan közeltem
 a nyaralóhoz s odalopoztam az ablakhoz,
 mely körül erdőként emelkedett a fák
 lombátora, úgy hogy teljesen láthatlan
 voltam.

A függöny le volt bocsátva, de egy
 kis nyíláson mégis beláthattam.

Betekinték s érzem, hogy minden vé-
 rem agyam felé tolt. A látvány majd
 eszemtől fosztott meg.

Némét láttam a nyaralóban, nomet,
 kit oly forrón szerettem, kiért a bukás
 örvényébe stlyedtem, kinek gyalázatát pa-
 lástólam még akkor is, midőn legrátul-
 bul megcsált, nomet láttam ott vidáman

kaczaga egy férfi ölben. Gyermekeim
 anyját láttam, elfeledkezve szent kötele-
 ségéről, egy idegen férfi keblén. Nevettek,
 kacagtak, mint kiknek semmi gondjuk
 sincs — — az én lelkeim is kacagott, de
 e kacagás a kétségbeesés — — az örül-
 let kacaja volt.

Ném az idegen férfi nyaka körül foná
 karjait s csókjaival halmozá ajkait.

Megdermedve álltam ott, kezeim ököibe
 szorultak, de nem tudtam helyemből moz-
 dulni. Ki akartam tríteni a keserűség po-
 harát fenéki, mindent akartam látni.

A pamlagon ültek. Egyszerre a férfiu,
 kinek arcát nem láthatam, felállt s a gyer-
 tyához lépett.

Egy pillanatig láttam arcát, de meg-
 ismerem. Segédem volt, akit házmárolt
 tartottam s ki jóságomért ily rútul fizetett.

A következő percben a gyertya kiol-
 tatott s a nyaralóban koromsötétség ütött
 tanyát. — — —

Kiáltani akartam, de nem volt erőm,
 tagjaim elszibadtak, szemem előtt össze-
 folyt a világ — — — kimerültem rogy-
 tam le a bokrok közé — — —

Midőn szememet felnyitám, már haj-
 nalodott. Egy pillanat alatt eszembe jutot-
 tak az elmúlt órák borzalmai s kétségbe
 esetten szakítottam fel a nyaraló ajtaját.

Üres volt egészen.

Körtltekinték.

Az asztalon a karos gyertyatartó viasz-
 gyertyái félig le voltak égve, a hamutár-
 tóban egy darab szivar bevert.

Ez volt minden, a mit láltam.

Csüggedtetten hajtám le fejem és ér-
 zém, hogy élni többé képes nem vagyok.

Feltántorogtam szobámba s a hosszú-
 farszót gondolkodás gytüöléseit a hitele,
 zókkal kötendő egyezés tervezetét szer-
 téptem s a kandallóba vetém. Tudtam,
 hogy azokra többé szükségem nem leend.

Beggel eljöttek hitelezőim. Nem hiány-
 zott köztőlök egy sem.

— Uraim! — szóltam keserű mosoly-
 lyal — én tönkre jutottam. Fizetni képte-

ebben azonban csatlakoztak. Mac Mahonál összeült a tanács, mely az államesiny kivételének módjait volt hivatva megállapítani, csak néhány percz és az államesiny fogalmát véteik. Még a hadügyminiszter volt csak hátra, — enélkül persze nem igen tehetek valamit! Végre ez is megjelent és Mac Mahon legnagyobb bámulatára és felháborodására az ismert javaslatot téve, hogy bizonyos hadparancsnokok állásaitól elmozdítottassanak. Gresley tehát határozottan a köztársaság híve volt. Erre Mac Mahon oda csapta az irományokat és dühösen kivont a teremből. Neje sem volt képes lecsillapítani. A be nem avatott körök nem voltak képesek megfajteni a köztársasági elnök felháborodását. Végre visszatért és megtagadta a pen-delet aláírását és ezzel a tanács feloszlott.

Ezen váratlan esemény után hívtel értesítették az elnöket, hogy ellátnak ell kell állniok az államesiny kivételéről és ezért elpártolnak tőle, nehogy komoly baj érje őket. Erre Mac Mahon beadta lemondását, — s így a köztársaság újra feléledt sőt megismosodott.

A képv. ház ülésén Gambetta már megmutatta elnöki méltóságát; midőn ugyanis Gresley hadügyminiszter kijelentette, hogy a jövőben a Marseillaise ismét visszaállítottatik a francia hadsereg harczi dalánál, több bonapartista tiltakozni akart. Gambetta azonban rendfenntartással tenyegte őket, mire aztán csend lett.

Grévy elnök a párisi község tanács és főtanács tisztikarát fogadta. Kijelentette előlük, hogy erős akarata tisztelettel szegrezi a köztársaságnak, de egyáltalán szülyozta a mérséklet szükségét is. A városok ragaszkodnak a republikához, a nép többi részére könnyen reá lehet ljeszteni s ezért kimélni kell. A megállapított köztársaság két ízben hajótörést szenvedett. Most véglegesen meg kell szilárdítani.

A külföldi hírek központját azon nyilatkozatok képezik, melyeket Beaconsfield és Stafford Northcote tettek az angol parlament két házában. A kormányelők beszéde jelentékenyebb volt a külügyek tekintetében. A Beaconsfield lord az orosz-török külön békeről szóló ítéletet abban foglalja egybe, hogy az megszüntette a szta-fanói béke mindazon határozatait, melyeket a berlini szerződés még épségben hagyott. Szerinte e békekötésben a legfontosabb a török terület kifizetése és Beaconsfield lord azon erős meggyőződését fejezi ki, hogy az orosz csapatok nemsokára elhagyják a török földet.

Ugy látszik, hogy az angol premier bizalma nem tulvérmes. A szt. pétervári táviratok szerint a czár már kiadta a visszavonulási szövegét a sztafanói béke mellett. Sőt a Balkán szorosokban levő oroszok is kezdenek mozogni, mint a „Standard“-nak egy Tirnovából érkezett sürgönye jelenti.

Anghában nagyban folynak az összes fegyvertárakban a zulu-kaffir ellen küldendő segélycsapatok felállításának előkészületei. A kormány, úgy látszik, megfeszítet érejt, hogy e kellemeden hadjáratnak mielőbb véget vehessen.

Az angol királynő részvét nyilatkozatot tett közre a szerencsétlen ütközet felett, és azon óhajának adott kifejezést, hogy ez legyen az utolsó vereség. Ezzel egyuttal elrendelte a hadseregnek haladéktalan utra kelését a zulu ellen.

A törökországgal kötött béke alkalmából múlt vasárnap katonai diszgyakorlat és ünnepélyes isteni tisztelet tartatott a teli palotában. Az előbbi a testőrhadak és a szt. pétervári kerület oly csapatai vettek részt, melyek a török háborúban is

Már a túlvilág révén állottam, midőn vérigyasztó hangok üttek meg fileimet. Gyermekem a halálküzdelemben kinosan nyögtek.

Befogtam fileimet, de a szörnyű hangok egyre erősültek és lassankint tompa hörgéssé változtak.

Nem hallgathatam tovább. Csekély erőm végső megfeszítésével agyukhoz vánszorogtam s két kezem két-szöbeesttel szoritással ragad meg gyermekem gyengéd, hófehér nyakát.

Elfordítam arezom s hallgatoztam. A hörgés megszűnt, ők halva voltak. Rémülve, hideg veritéktől gyöngyöző arezalok akartam elrohanni mellőlök, hogy revolverem golyója megszabadítson szörnyű kínaimtól, de erőm eseren hagyott. Térdre rogytam s nem tudtam egy lépést sem tenni.

(Vége köv.)

A hajról

Egy tanulmány, ajánlja a hölgyvilágnak Buehinder Miksa.

Ambar csak kevés nőnek áll jól az a kanzszojtár homlokuk felett levőgott haj, mert a gyakran alacsony homlokot még alacsonyabb teszi; még is esztétikailag érdeklünk jobban tetszik ez, mint a „Chignon“ név alatt ismeretes hajdaganatok. Azokkal, kiknek ezek is tetszenek, nem akarok itt disputálni; most csak a hajról kívánok írni, még pedig a női hajról, melynek gyönyörűségeit mindig ábrándoztam, kivére, ha azt valahol láttam.

Már a legelső időkben tekintették a haját a hölgyek legnagyobb értéknek, ápolták, gondosították, gyöngyökkel és szalagokkal díszítették, az és nagy órából erőt tulajdonított neki. A görög háború nemely hősei szép hölgyek hosszú fürtjei által lebilincselve, hivatának hoz hűnének voltak. Valódi kigyók, melyekhez a fé-

tényleg részt vettek. A czár a nagyhercegek s a bajor és badeni hercegek kíséretében végig haladt a felállított katonaság előtt, minden csapatot illyözött, mintha a zenekar a nemzeti hymust játszott volna. — A parádé után a czár a palota hátsó udvarába ment, hol a metropolita felolvasott a czár manifestumát s aztán legutóbbi tisztelet tartotta. A Tudomány Akadémia 101 agyulós ülést tartott a Péter-Pál erő falánál.

Korcsinai nyomor.

Ezelőtt néhány számmal e lapban közzé tett kérelmem Tréfört miniszter urhoz eredménytelen maradt. A vállalkozói keresztszelvény-számzás, a vállalkozói munka-számzás, a vállalkozói költség-számzás, melyre a vállalkozóval való pénzbeni leszámolás eszálradul fektetve lett, és azon észrevételeim, melyeket mint a földvizsgáló és leszámolósi ügy tanulmányozására kiküldve volt bizottság tagja a közgyűlésnek mult év elején beérkeztettem, megszereshetők nem voltak és a vizsgálat is abba maradt. Ezen észrevételeim azért játszottak volna a Tréfört miniszter ur által elrendelt vizsgálatnál fontos szerepet, mert azok kétségen kívül helyezték volna azon körülményt, hogy Lejtényi ur a mondott három vállalkozói mivelte család voltára még a leszámolás előtt általam figyelmeztetve lett.

A vizsgálat abba maradt és most az a kérdés: közalapítványi országos főtisztartó, jó Tréfört miniszter és a közalapítványi főtiszt-elnök egy miniszteriumban hogy illik ez össze? A fekete vízre gravitáló korcsinai víz nngu Bittó István ur hirtoka felett, nagy magaslát álltával, hegyes szög alatt a lakócsai uradalom területére lett szerítve, a lakócsai uradalom pedig most saját eszövédékének vizzein kívül a esatornából kitört felső vizet által is el van borítva, hogy illik ez össze? A Bittó ur feletti árterbirtokos gróf Andrássy Aladár ur 335 holdnyi területéről saját költségén asatort szerítve esatornákban vezeti helyi vizet a társulati esatornába és holdankint csak 3 frt, 23 krral van egyszer és mindenkorra a társulat által megterhelve és ezt a csekélységet sem fizeti meg, a lakócsai uradalom 2000 holdnyi alsó árterület után pedig holdankint tízannyi is követeltek, és a szerítve esatornák megasatásáról is gondoskodják, mig azok vonalán a helyi vizzen felül még a gróf ur vize is előtűndi, mert ezen szerítve esatornák nélkül már is előtűndi, hogy illik ez össze? — Felelet rá: Közalapítványi calculussal.

A Tréfört ur által elrendelt vizsgálat abba hagyása előtt Péchy Tamás miniszter ur egy vízellátási főmérnököt nevezett ki a korcsinai társulathoz kormánybiztosnak, mily szerencsés választással? megmondja mai napon hozzá intézett következő beadványom:

„Nngu sat. Igen igen szépen köszönöm, hogy 1877. nov. 30. december 7. 9. 14. 15. és 16. felterjesztett panaszos folyamodványainra végre valahára, a telen ellopattas után nem is egészen egy évre, lakatrol gondoskodni és tan épen azt kormánybiztosnak kinevezni megtörtént, ki Nagyméltóságodat a vizsbalozási álnok czim helypenbágyasár; és az 1876 dik évi drámai vizárnak az 1872 dik felet 57 centiméternyi valótlan külön bözetének, országos legtoobb tekintelyével való bizonyítására részdet: és e hálalezelemben bator vagyok... azt kéri Nagyméltóságodtól, miszerint... urát meöltöztassék kormánybiztosnak kinevezni, nem ugyan azért, mert én ajánlom, hanem azért, mert ezen ur már akkor volt kormánybiztosnak, mikor a tervező mérnök munkét épügy akart a fekete vízi társulatba beereszkölni, amint később a korcsinai tervezettel, nngu Bittó István ur a fekete vízre gravitáló berkeivel a mi kötelekünkbe erőszakolta. Helyzetünk ez: Omnia pntus habet. Mely tisztelettel stb. ... Sterba és érdektársai.

Ahol a test, ott a sasok; ahol az alapítványok, ott Bittó is. Hjal az ugy van. Ha te vered az én zsidómat, én is elismerték, bizonyosan fogják ők is nemsokára Európát boldogítani hajlívészetekkel. Csak lássa egyszer egy párisi divatölgy a fodrozatukat és utápozza azt, akkor bizonyosan Európa egész művelt növénylaga fogja azt viselni, bár milyen esztelen is legyen. Csnyább mint a mult századbeli divat, hol egy egész hármás árboez tele vitorlakkal díszíté a nők fejét, már ez sem lehet.

A régi Germanok, mint amolyan vad nép, nem tisztelték a női haját, és elég udvariatlanul mondták: „Hosszu haj, rövid ész!“ De annál jobban becsülték a német nők baját a római hölgyek. Ezek csináltattak maguknak a fogoly germán asszonyok és leányok szöke tájából parókákat, melyek sötét szemekhez pikáns kifejezést adhattak arezoknak. Már Augustus császár korában festették némely urnók a hajukat vöröszre; de okosabbnak voltak mégis azok, kik, ha egyszer tulajdon hajjukkal be nem érték, parókákat hordoztak. — A férfiak pedig minden időben többre becsülték a nőknél a saját hajukat és guynyal illették az eladó fürtöket, melyek minden más hátrány mellett még sok pénzbe is kerültek. De tagadhatatlanul kenyelmes, ha a zavarba hozott ember kalapjával együtt haját is le lehet leltetni végett: ez a hamis haj egyedül jó oldala.

Oh! mit nem énekeltek már régi és új költők kedvesek hajról! (Sőt a száraz botanika a baraszkot egy nemét fordorkának nevezi a női haj tiszteletére.) Nöbaj, font gyűrűk már nemszegek divatban; de itt-ott találkozik még egy szerető, kinek kedvese font a hajából egy láncot, melyen uraját, (vagy rosz időkben midőn az óra a zalogházban nyugszik, a láda kincsét) viselje. Medallionokat, firtöcskéket most kizárólagosan nők viselik és gyakran tartalmazzák az egyik oldal egy elhunyt kedves képeit, és a másik annak haját. Kár, hogy ezek is kijnulnak a divatból. Az ügyes kéz teremthette az

embéri mulandóság egy szép képét, anélkül, hogy a szemet annyira rontotta volna, mint ezt a fehér selyemre készült hajhímzések teszik, melyek, habár szépségre versenyezhetnek a legfinomabb aczélmetsetekkel, de a művészettől csakhamar megvakítanak, ha nem dolgozva mindig nagyító lüveggel.

Mindenesetre szép és kívánatos a nőknél a gazdag barna vagy szöke haj; de azért nem vesztí minden ingerét, ha az életadó szin elhalványodik és a haj fehérlés. Sőt ellenkezőleg! Sokkal jobban állna a matrónáknak természetes hófehér hajuk, mint midőn azt a piper; minden művészetével festik vagy paróka alá rejtik. Az arez ránczai beszélnék a mesterkél sötét haj daczára az évek sokaságától, melyet tulajdonosója már ártól. És mindenki, a ki a „férfi“ névre igényt tart, legszentebb kötelességének fogja tartani, tisztelni a fehér haját!

Mulattató.

A felesérelt négykrajcáros. Küldi egy nap a hadnagy szolgáját gyufa és cipőfényháztól, adván neki két darab négykrajcáros, s mondván: — Nesze Jankó, ezen a kétgerasoson hozassz masi ná, ezen pedig subiezkot! — Kevésvártava visszajő a privátdiener, kérvén urát, utasítaná még egyszer: — Mert ugymond — feleséreltem a két darab kétgerasost, s most nem tudom, melyikén hozzam a masinát, melyiken a subiezkot!

Csök az alagutban. Fiuméből néhány év előtt vasuton Budapestre utazván, — beszél valaki, egy Velencéből jött vadász hadnagy, és egy füzti kereskedő társaságában igen kedélyesen mulattam. Mindenről beszélünk a mielő három

verem a te zsidódat. Bittó és lakócsai uradalom egymást öntik el kölcsönösen. Bittó ur az uradalmat a saját feje felett elfordított vizekkel, az uradalom Bittó urat a társulati pénzárba vert ezrekkel. Tréfört és Bittó urak most méltán azt mondhatják egymásnak: Brüderle, jetzt sámer aber...! to quit! — Hogyne?

Méltatása

„Három veterán tanító“ választás-évek

A „Mohács“ f. évi 6 számában az általam a „P. F.“ 5 számában közölt összebasonlító iskolai kimutatást, „Három veterán tanító“ ur „szó nélkül nem hagyhatja“ és ad olyan „válasz“-t, mely amilyen jellemző, épen oly elítélő szerzőire nézve.

Már másodszor teszik ezt a nagy meggondolatlanságot, csakhogy más név alatt. Néhány hét előtt a „Néptanodá“-ban rontottak nekem a mért abban az illetők tapasztalása és az én jelentéseim alapján kat. iskolánk állapota elhanyagolt és rosznak mondatott; most meg a „M“-ban, mivel az számtani kimutatásom szerint is községünkben aránylag a legrosszabbnak bizonyult.

Hogy akkor kár volt az uraknak felszólalniok, ugyanott eléggé kimutatam, és hogy most is csak saját erkölcsi bátrányokra válaszoltak: azt ezennel is könnyű lesz bebizonyítanom.

Hogy a 3 v. t. ur „P. F.“-ben közölt kimutatásomra a „M“-ban, mely szerintük „a városi ügyeket érdemlegesen tárgyalja“, válaszol, helytelen ugyan, mivel így annak közönsége az én kimutatott „ferditéseimet“ nem igen olvashatja, és így aztán itél, a mint én írtam; másrészt meg a „M“-nak több helybeli közönsége lévea, az félre is ismerheti a tiszta igazságot. — Azonban legyen az ő ízlésük szerint, és legyen a „M“-nak is egy kis öröme. — Bár igen nagy kár, hogy legalább a meggyőzőkarsarsak nem gyönyörködhettek a nemes fitevéshen!

Hogy a 3 v. t. ur „P. F.“-at név szerint alá nem írta: szintén helytelen; mert ha valaki, és annál inkább, ha 3 v. t. tanító azt meri a nyilvánosság előtt hirdetni, hogy egy másik „az igazságot arez d'üle“, de magat megnevezem mar nem meri; — ez már furesz, sőt gyanus szignben is tűnik fel. — Azonban ők tudják: miért? — Legyen tehát ez is a mint nekik tetszik.

Mielőtt az uraknak részletesen felelelek, a kedvükért pár észrevételt kell tennem.

Iör én „katholikus“ vagyok, s bár vallásomban magamat a legtoobb világi emberről buzgóbbnak nem tartom is, bár mely vallás ember meggyőződését tiszteltem: semki sem állhatja azt rólam, hogy én saját felekezeteimet gyűlölem. — 2 szor.

embéri mulandóság egy szép képét, anélkül, hogy a szemet annyira rontotta volna, mint ezt a fehér selyemre készült hajhímzések teszik, melyek, habár szépségre versenyezhetnek a legfinomabb aczélmetsetekkel, de a művészettől csakhamar megvakítanak, ha nem dolgozva mindig nagyító lüveggel.

Mindenesetre szép és kívánatos a nőknél a gazdag barna vagy szöke haj; de azért nem vesztí minden ingerét, ha az életadó szin elhalványodik és a haj fehérlés. Sőt ellenkezőleg! Sokkal jobban állna a matrónáknak természetes hófehér hajuk, mint midőn azt a piper; minden művészetével festik vagy paróka alá rejtik. Az arez ránczai beszélnék a mesterkél sötét haj daczára az évek sokaságától, melyet tulajdonosója már ártól. És mindenki, a ki a „férfi“ névre igényt tart, legszentebb kötelességének fogja tartani, tisztelni a fehér haját!

Mulattató.

A felesérelt négykrajcáros. Küldi egy nap a hadnagy szolgáját gyufa és cipőfényháztól, adván neki két darab négykrajcáros, s mondván: — Nesze Jankó, ezen a kétgerasoson hozassz masi ná, ezen pedig subiezkot! — Kevésvártava visszajő a privátdiener, kérvén urát, utasítaná még egyszer: — Mert ugymond — feleséreltem a két darab kétgerasost, s most nem tudom, melyikén hozzam a masinát, melyiken a subiezkot!

Csök az alagutban. Fiuméből néhány év előtt vasuton Budapestre utazván, — beszél valaki, egy Velencéből jött vadász hadnagy, és egy füzti kereskedő társaságában igen kedélyesen mulattam. Mindenről beszélünk a mielő három

Mintán én iskolánk emelkedését kívánom, és azt előmozdítani mindenképen óhajom: a tanítóknak sem lehet elvenni. — 3 v. t. Hí én az iskolák ügyében észrevételeimet előadva, akár az egyik, akár a másik felekezettel megrovom vagy dicserem: nekem ebből semmi hasznom nincs: nincs is tehát a legkevésbé sem érdekemben az, hogy a közönségi szándékok adatként „elferdítem“. — hogy én akár saját felekezeteimet rá-galmazzam, akár pedig hogy épen a kat. tanítóestület birtalmi zni akarjon. Ezekből helyes feljegyzés szerint még az is következik, hogy: ha én az adatokat mégis hitáosan közlöm: ez csakis tévedésen alapulhat és azért csúszkos, hogy az illető tanító urak, mint kiknek csak ugyanaz lehet a céljuk, a mi az enyim: a bajok kimutatása és azok orvoslása, a hibákat kigasztalás.

Ezen bár igen egyszerű és természetesen alapigazságokat egyszerűen tartottam előmondani, mert úgy látszik, hogy a 3 v. t. ur erre nagyon is rá van szorulva. — Ok ugyanis elolvasható az általam közölt kimutatást, mely kat. iskolára a legkedvezőtlenebbül írtott ki, össztelnek és a helyett hogy mint tanítókhöz illenek, annak értelmével, szellemével és cizéljával tisztába jöven, netáni észrevételeiket megtennék és a hiányok pótlására a felekezettel magok is huzdítanak: nekem állanak és ugyancsak — dorongólnak. — Tehát a helyett, hogy nekem, mivel egy táborban kellene lenniök, segítségemre lenniök, meg ellenem fordulnak. Jól teszik. Csak töltsek kedvüket: örömlük úgy sem tart tovább.

A szerencsétleneknek esztükbe sem jut, miszerint abból, hogy valaki az ő felekezettől tanítgyét rosznak mondja, még nem következik, hogy az a felekezetnek vagy nekik ellenségtük, is legyen! — És szerint eszelekesnek is. — Én azt sohogom a felekezet felébe: „In itit a bizonyítók!“ A te tanítgyed városunkban aránylag a legrosszabb! Segíts magadon, hogy a szégyent magyadól elhárítsd! — És a 3 v. t. tanító? — Ók azt kiabálják, hogy: Ne hidd felekezet! Ez hazug és ámitó, ki téged szűn telen csak beszórnál akar!

Már hiszen nekem, bár mint avatlának is, sokkal magasatosabb fogalmam volt minlig az igazi népuevelők hivatásáról, mintsem hogy azok oly köznapi gondolkodással bírjanak, kik még a jót is roszra magyarázzák és beteges hüségükben épen az ellenkezőjét tegyék annak, mit a felekezet és a tanítgy javára tenniök kellene! —

A 3 v. t. válaszáu eleült végig az ellenszöu hangja vonul át, jeléli annak, hogy engem mint ellenséget tekintenek, és azért velem mint ellennel bannak is el. — Csak azt nem mondják, hogy kimutatásomban hazugságokat közöltem, és hogy csak őket akarom gyalázni. — De az értelme az.

Nagyon sajnálom a 3 v. t. urat, hogy magát ennyire kompromittálta!

Most átterek a részletekre.

A 3 v. t. ur azt tanácsolja nekem egy helyen, hogy „szódatolaimat határo ottan j zzzem ki“, és először is azt állítja, hogy „én a kat. tanítgy tagjaira bizonyos dolgokat rafogok“, a nélkül azonban, hogy ezt csak egy szóval is kennevádom! — Én ezen valótanságot, mint 3 v. tanítóhoz nem illő iazsi „rafogást“ meghelgyezem és azt határozottan visszautasítom!

És semmi tanítóestületről nem beszéltem: nekem ahöz az egész kimutatásomban semmi közöm; én a tanítókról csak általában és amnyit írtam, mennyit az ügy érdeme megkövetel. Sőt, ismervé némely vet. tan. előtételes érzékenységét, óvakodva kerl-

verem a te zsidódat. Bittó és lakócsai uradalom egymást öntik el kölcsönösen. Bittó ur az uradalmat a saját feje felett elfordított vizekkel, az uradalom Bittó urat a társulati pénzárba vert ezrekkel. Tréfört és Bittó urak most méltán azt mondhatják egymásnak: Brüderle, jetzt sámer aber...! to quit! — Hogyne?

Méltatása

„Három veterán tanító“ választás-évek

A „Mohács“ f. évi 6 számában az általam a „P. F.“ 5 számában közölt összebasonlító iskolai kimutatást, „Három veterán tanító“ ur „szó nélkül nem hagyhatja“ és ad olyan „válasz“-t, mely amilyen jellemző, épen oly elítélő szerzőire nézve.

Már másodszor teszik ezt a nagy meggondolatlanságot, csakhogy más név alatt. Néhány hét előtt a „Néptanodá“-ban rontottak nekem a mért abban az illetők tapasztalása és az én jelentéseim alapján kat. iskolánk állapota elhanyagolt és rosznak mondatott; most meg a „M“-ban, mivel az számtani kimutatásom szerint is községünkben aránylag a legrosszabbnak bizonyult.

Hogy akkor kár volt az uraknak felszólalniok, ugyanott eléggé kimutatam, és hogy most is csak saját erkölcsi bátrányokra válaszoltak: azt ezennel is könnyű lesz bebizonyítanom.

Hogy a 3 v. t. ur „P. F.“-ben közölt kimutatásomra a „M“-ban, mely szerintük „a városi ügyeket érdemlegesen tárgyalja“, válaszol, helytelen ugyan, mivel így annak közönsége az én kimutatott „ferditéseimet“ nem igen olvashatja, és így aztán itél, a mint én írtam; másrészt meg a „M“-nak több helybeli közönsége lévea, az félre is ismerheti a tiszta igazságot. — Azonban legyen az ő ízlésük szerint, és legyen a „M“-nak is egy kis öröme. — Bár igen nagy kár, hogy legalább a meggyőzőkarsarsak nem gyönyörködhettek a nemes fitevéshen!

Hogy a 3 v. t. ur „P. F.“-at név szerint alá nem írta: szintén helytelen; mert ha valaki, és annál inkább, ha 3 v. t. tanító azt meri a nyilvánosság előtt hirdetni, hogy egy másik „az igazságot arez d'üle“, de magat megnevezem mar nem meri; — ez már furesz, sőt gyanus szignben is tűnik fel. — Azonban ők tudják: miért? — Legyen tehát ez is a mint nekik tetszik.

Mielőtt az uraknak részletesen felelelek, a kedvükért pár észrevételt kell tennem.

Iör én „katholikus“ vagyok, s bár vallásomban magamat a legtoobb világi emberről buzgóbbnak nem tartom is, bár mely vallás ember meggyőződését tiszteltem: semki sem állhatja azt rólam, hogy én saját felekezeteimet gyűlölem. — 2 szor.

embéri mulandóság egy szép képét, anélkül, hogy a szemet annyira rontotta volna, mint ezt a fehér selyemre készült hajhímzések teszik, melyek, habár szépségre versenyezhetnek a legfinomabb aczélmetsetekkel, de a művészettől csakhamar megvakítanak, ha nem dolgozva mindig nagyító lüveggel.

Mindenesetre szép és kívánatos a nőknél a gazdag barna vagy szöke haj; de azért nem vesztí minden ingerét, ha az életadó szin elhalványodik és a haj fehérlés. Sőt ellenkezőleg! Sokkal jobban állna a matrónáknak természetes hófehér hajuk, mint midőn azt a piper; minden művészetével festik vagy paróka alá rejtik. Az arez ránczai beszélnék a mesterkél sötét haj daczára az évek sokaságától, melyet tulajdonosója már ártól. És mindenki, a ki a „férfi“ névre igényt tart, legszentebb kötelességének fogja tartani, tisztelni a fehér haját!

Mulattató.

A felesérelt négykrajcáros. Küldi egy nap a hadnagy szolgáját gyufa és cipőfényháztól, adván neki két darab négykrajcáros, s mondván: — Nesze Jankó, ezen a kétgerasoson hozassz masi ná, ezen pedig subiezkot! — Kevésvártava visszajő a privátdiener, kérvén urát, utasítaná még egyszer: — Mert ugymond — feleséreltem a két darab kétgerasost, s most nem tudom, melyikén hozzam a masinát, melyiken a subiezkot!

Csök az alagutban. Fiuméből néhány év előtt vasuton Budapestre utazván, — beszél valaki, egy Velencéből jött vadász hadnagy, és egy füzti kereskedő társaságában igen kedélyesen mulattam. Mindenről beszélünk a mielő három

Mintán én iskolánk emelkedését kívánom, és azt előmozdítani mindenképen óhajom: a tanítóknak sem lehet elvenni. — 3 v. t. Hí én az iskolák ügyében észrevételeimet előadva, akár az egyik, akár a másik felekezettel megrovom vagy dicserem: nekem ebből semmi hasznom nincs: nincs is tehát a legkevésbé sem érdekemben az, hogy a közönségi szándékok adatként „elferdítem“. — hogy én akár saját felekezeteimet rá-galmazzam, akár pedig hogy épen a kat. tanítóestület birtalmi zni akarjon. Ezekből helyes feljegyzés szerint még az is következik, hogy: ha én az adatokat mégis hitáosan közlöm: ez csakis tévedésen alapulhat és azért csúszkos, hogy az illető tanító urak, mint kiknek csak ugyanaz lehet a céljuk, a mi az enyim: a bajok kimutatása és azok orvoslása, a hibákat kigasztalás.

Ezen bár igen egyszerű és természetesen alapigazságokat egyszerűen tartottam előmondani, mert úgy látszik, hogy a 3 v. t. ur erre nagyon is rá van szorulva. — Ok ugyanis elolvasható az általam közölt kimutatást, mely kat. iskolára a legkedvezőtlenebbül írtott ki, össztelnek és a helyett hogy mint tanítókhöz illenek, annak értelmével, szellemével és cizéljával tisztába jöven, netáni észrevételeiket megtennék és a hiányok pótlására a felekezettel magok is huzdítanak: nekem állanak és ugyancsak — dorongólnak. — Tehát a helyett, hogy nekem, mivel egy táborban kellene lenniök, segítségemre lenniök, meg ellenem fordulnak. Jól teszik. Csak töltsek kedvüket: örömlük úgy sem tart tovább.

A szerencsétleneknek esztükbe sem jut, miszerint abból, hogy valaki az ő felekezettől tanítgyét rosznak mondja, még nem következik, hogy az a felekezetnek vagy nekik ellenségtük, is legyen! — És szerint eszelekesnek is. — Én azt sohogom a felekezet felébe: „In itit a bizonyítók!“ A te tanítgyed városunkban aránylag a legrosszabb! Segíts magadon, hogy a szégyent magyadól elhárítsd! — És a 3 v. t. tanító? — Ók azt kiabálják, hogy: Ne hidd felekezet! Ez hazug és ámitó, ki téged szűn telen csak beszórnál akar!

Már hiszen nekem, bár mint avatlának is, sokkal magasatosabb fogalmam volt minlig az igazi népuevelők hivatásáról, mintsem hogy azok oly köznapi gondolkodással bírjanak, kik még a jót is roszra magyarázzák és beteges hüségükben épen az ellenkezőjét tegyék annak, mit a felekezet és a tanítgy javára tenniök kellene! —

A 3 v. t. válaszáu eleült végig az ellenszöu hangja vonul át, jeléli annak, hogy engem mint ellenséget tekintenek, és azért velem mint ellennel bannak is el. — Csak azt nem mondják, hogy kimutatásomban hazugságokat közöltem, és hogy csak őket akarom gyalázni. — De az értelme az.

Nagyon sajnálom a 3 v. t. urat, hogy magát ennyire kompromittálta!

Most átterek a részletekre.

A 3 v. t. ur azt tanácsolja nekem egy helyen, hogy „szódatolaimat határo ottan j zzzem ki“, és először is azt állítja, hogy „én a kat. tanítgy tagjaira bizonyos dolgokat rafogok“, a nélkül azonban, hogy ezt csak egy szóval is kennevádom! — Én ezen valótanságot, mint 3 v. tanítóhoz nem illő iazsi „rafogást“ meghelgyezem és azt határozottan visszautasítom!

És semmi tanítóestületről nem beszéltem: nekem ahöz az egész kimutatásomban semmi közöm; én a tanítókról csak általában és amnyit írtam, mennyit az ügy érdeme megkövetel. Sőt, ismervé némely vet. tan. előtételes érzékenységét, óvakodva kerl-

verem a te zsidódat. Bittó és lakócsai uradalom egymást öntik el kölcsönösen. Bittó ur az uradalmat a saját feje felett elfordított vizekkel, az uradalom Bittó urat a társulati pénzárba vert ezrekkel. Tréfört és Bittó urak most méltán azt mondhatják egymásnak: Brüderle, jetzt sámer aber...! to quit! — Hogyne?

Méltatása

„Három veterán tanító“ választás-évek

A „Mohács“ f. évi 6 számában az általam a „P. F.“ 5 számában közölt összebasonlító iskolai kimutatást, „Három veterán tanító“ ur „szó nélkül nem hagyhatja“ és ad olyan „válasz“-t, mely amilyen jellemző, épen oly elítélő szerzőire nézve.

Már másodszor teszik ezt a nagy meggondolatlanságot, csakhogy más név alatt. Néhány hét előtt a „Néptanodá“-ban rontottak nekem a mért abban az illetők tapasztalása és az én jelentéseim alapján kat. iskolánk állapota elhanyagolt és rosznak mondatott; most meg a „M“-ban, mivel az számtani kimutatásom szerint is községünkben aránylag a legrosszabbnak bizonyult.

Hogy akkor kár volt az uraknak felszólalniok, ugyanott eléggé kimutatam, és hogy most is csak saját erkölcsi bátrányokra válaszoltak: azt ezennel is könnyű lesz bebizonyítanom.

Hogy a 3 v. t. ur „P. F.“-ben közölt kimutatásomra a „M“-ban, mely szerintük „a városi ügyeket érdemlegesen tárgyalja“, válaszol, helytelen ugyan, mivel így annak közönsége az én kimutatott „ferditéseimet“ nem igen olvashatja, és így aztán itél, a mint én írtam; másrészt meg a „M“-nak több helybeli közönsége lévea, az félre is ismerheti a tiszta igazságot. — Azonban legyen az ő ízlésük szerint, és legyen a „M“-nak is egy kis öröme. — Bár igen nagy kár, hogy legalább a meggyőzőkarsarsak nem gyönyörködhettek a nemes fitevéshen!

Hogy a 3 v. t. ur „P. F.“-at név szerint alá nem írta: szintén helytelen; mert ha valaki, és annál inkább, ha 3 v. t. tanító azt meri a nyilvánosság előtt hirdetni, hogy egy másik „az igazságot arez d'üle“, de magat megnevezem mar nem meri; — ez már furesz, sőt gyanus szignben is tűnik fel. — Azonban ő

tem mindent mi egyik másik tanítót meg sehitetné. Hogy én „határozottan” szoktam szólni: annak úgy hiszem több jéfélt adtam már mint a 3 vet. tan. ur! ...

Annnyiban igazuk volt a tisztelt uraknak, hogy a fainkolában rácz és zsidó fiúk is voltak néhányan a nyáron; és hogy a gör. kel. és ref. fiúk egy része is járt tornázni!

Elismerem tehát, hogy a közölt adataim ennyiben tévesek voltak! De a 3 v. t. urak még sincs igaza, midőn az adataokra nézve azt mondják, hogy: „éu irtam a mit akartam!”

Különböben a mellékes adatok elenyésznek a számbeli adatok fontosságához képest. És aztán: a 3 v. t. ur úgy mutatott engem be, mintha én adataimmal a kat. tanügyet szándékosan a legrosszabbnak tüntettem volna ki, holott a fenti téves adataim éppen a katolikusoknak esnének előnyére. ...

Hogy előttem a könyvtárnak „még híre sem volt”, azon ne csodálkozzanak a v. t. urak! Mert miként a napokban is meggyőződtem: a tanító urak egy részének magának sem volt törvénytudomásuk! ...

Tehát itt is tévedtem, mert hát könyvtár csakugyan volt, csak hogy én nem akadtam a nyomára! Sőt, mint hallom, használta is azt a IV osztályú fiatalok. Mitöbb: úgy kell lenni, hogy most is használják, mert mintha hibáznék belőük!

A tanórákra vonatkozó adataimat félremagyarázták a szövetség t. urak. Ugyanakkor: I-sz. r. En az egyes felekezeti iskolákra csak általános és nem osztályonkénti kimutatást adtam: tehát az órákra nézve és átlagos számításra tettem. 2-szor. Azon tárgyakat, melyek az illető osztályoktól külön tanítanak, nem számítottam a közölt tanórák közé. (Kivéve a rajzot.)

De hogy én a tanítót kevésbé nem akartam, kiténik abból, hogy az órák közlése után előadtam azt is, hogy ezek meg ezek a torna-fa-meg a kötő iskolába, is jártak 3-szor. En egy szóval sem mondtam hogy a katolikusoknál kevésbé ideig tanítanak, mint azt a törvény rendel, hanem csak, azt, hogy: kevesebb mint a többiekéül.

És most tegyük egy kis számítás: Az illető t. urak saját adatai szerint jártak a belső iskolában a fiúknál: I-oszt 100, II-ba: 72, III-ba: 58, IV-be: 44. A lányoknál: I-oszt: 105, II-ba: 102, III-ba: 51. ...

adataim alapján most is csak azt állíthatom, hogy a katolikusok tanügye városunkban a legrosszabb; habár az urak szerint ez „ugyan merész állítás” is. És ha a v. t. urak kimutatják, hogy ez csakugyan nem igaz: úgy én nagy elismeréssel leszek iránjukban. ...

Az ismétlő iskolára azt jegyzik meg a v. t. urak, miszerint az iparos tanulóknak megjelennek náluk vásáronként vallás-különbösgé nélkül. Kár szepíteni a dolgot, mert hogy még azok közül is sokan vannak, kik nem vagy csak rendetlenül járnak arról-már az iskolaszékben is többször volt panasz. Még őssze sem voltak azok mind írvan! Hát miért nem ezafolták meg azt, hogy a tanoncok egy része felszabaddittatik a törvény ellenére a nélkül, hogy a vas. iskolába járt volna?!

A 3 vet. tan. ur azt mondja, hogy „az oly ferde kimutatás, mint az enyim, elmaradhatott volna.” En meg azt mondom hogy az oly tanítók, kik a felől ily alapalan véleményvel bírnak, nem elég vétéranok arra, hogy a tanügy érdekei és saját népmelőlő hivatásuk fogalmával tisztában lennének; — továbbá hogy az ő „válasz”-uk után itélve, ő miatuk nemcsak az én kimutatásom, hanem általában minden tanügyi mozgalom és reformtörekvés bátran elmaradhatna! ...

Végül azon tanácsokat bocsájt el a 3 v. t. ur, hogy „a nevelés terén mozgóvann egyelítsek belé politikát”. Köszönöm! Viszonzásul azonban én helyesebb tanácsokkal szolgálok nekik, és ez az, hogy: ha ők máskor valami tanügyi vitába bocsájt-koznak, a mit én mivel többször óhajtanék, elegyítsenek bele bármint, csak hogy helyesen legyen az alkalomára; és hogy tollaikat hűsásem az önző egényi vagy felekezeti hátszám és túreltelenség, hanem a higgadt, elítélet nélküli megfontolás és mérsékleti a dolgoknak elfogulatlan és tárgyilagoss megítélése és a tanügyi iránti buzgó szeretet és annak folytonos emelése iránti vágy vezéreljék!

Nekik mindezekre tanítványaikat ügyis oktatniok kell vagy legalább kellene! ... Illó és óhajandó tehát, hogy mindezt ők magok gyakorolják is.

Dr. Serli id. iskolalátogató.

Különfélék.

— Az egyesült székszárd-tolnamegyri négyelet folyó évi február hó 25-én egy műkedvelő előadás- és tombolával egybekötött táncestélyt rendez. Belépőtíj tombolajegygyel együtt 1 frt 30 kr. Másorok: Apró félreértések vagy Szakács és titkár. Vigjáték 1 felvonásban. Ezt követi: Sikernek kell lenni. Bohózat 1 felvonásban. Szónóra alatt: „A vén-özigány” énekes magánjelent.

— A székesfehérvári orsz. kiállítás iránt mindinkább fogközödik az érdeklődés városunkban. Így legújabbban a püspökségi székesegyházi s káptalani uradalnak is jelentkezők kiállítások. A püspökség az uradalmiból való nyersternyeken kívül a székesegyházi nevezetesebb régisézeket, műtárgyakat is állít ki. Az említett három uradalom tisztségét mind elkövet, hogy kiállítási tárgyaikkal feltűnést keltsenek. Színtíry tesz városi tanácsunk is. A város részéről kiállítva lesz egy nagy album, mely a város összes középületek alaprajzait tartalmazza. Különös gondot fordít továbbá a tanács a város bányából való kövezeti és márványkövek gyűjteményére, hogy ezáltal a szakemberek figyelmét felkeltsse. ...

— A városi iskoláink is képviselve lesznek a kiállításra és pedig úgy, hogy minden tekintetben híven feltűntetve lesz az itteni közoktatási állapot. — A pécsi dalárda kiállítja minden kitűntetési emlékeit (szécs gyűjtemény) s működő tagjai egész költségükön testületleg megfogadják a kiállítást s ott az orsz. kiállítási bizottság által meghatározandó valamely jótékony célra hangversenyt rendeznek. Ezen díszteretes s némés azélu vállalat nagyban örögbitendi a dalárda jó hírnevét s a kiállításra bizonyára ez nyerendi el a legszebb díjat, mikor majd dalaiaval ezerszeres éljenekek kelt.

— A székesfehérvári orsz. kiállítás érdekében működő pécsi bizottság tisztelettel felkéri mindazokat, kik attól bejelentési ívetket kivették, vagy a kik a kiállításra még jelentkezői akarnak, hogy azt e hó 28-ig megtenni, illetve az ívetket alulírottak átadni sziveskedjenek, mert a bejelentési határidő e hó végével lejár. A pécsi kiállítási bizottság nevében: Czáray Károly, biz. titkár (Pécs, iskola utca 6.)

— A székesfehérvári orsz. kiállítás végrehajtó bizottsága elhatározta, hogy a kiállítás területein egy borkóstoló eseményt állít fel, melyben a kiállító a kiállításra

küldött borokból mintákat helyezhetnek el. Magától értetik, hogy e borokat csak szaktekintélyek és borkereskedők kóstol-gathatják. A borkóstoló 20 centiliternyi üvegekben küldendő. Az üvegek száma a borkóstoló kiállításra való felügyelettel a budai vinezellérképzőszéknek egy kiküldötté lesz megbízva. — A mi pedig a kiállításra szánt borokat illeti, azok faj szerint 4—4 tetszés szerinti nagyságu és színű üvegben küldendő a jury számára. A tulajdonképeni kiállításra szintén 4—4 üveggel küldendő minden borfajból. Ezen üvegekben azonban festett víz is lehet. A gabonaművek és hívelyes vetemények elhelyezése akként intézkedett a fehérvári bizottság, hogy a párizsi kiállítás magyar osztályából az üvegszekrényeket és üvegtálcákat megvédeni azokat csekély költséggel vagy az utóbbiakat darabonként 1 frtyi vételár mellett is a kiállítás rendelkezése bocsájtja.

— A pécsvári vallás és közalapítványi főtisztviség ellen egy miniszteri vizsgálo bizottság működik két hét óta, a főtiszt Lejlathény György és egy alárendeltje hivatalból fel lett függesztve és mások által helyettesítve. — Ugylátszik, hogy a felderített visszaélések már olyanok voltak, miknek elismítása még máj napság sem járja.

— Halálhírek. Kelemen Mihály a főt. pécsi káptalani uradalom nyugalmazott számtartója folyó évi február hó 17-én délután 2 órakor, hosszú szenvedés, s a végszentségek átjatos felvétele után, életének 82. évében végleglegesen kiált el 19-én roppant számu résztvevő diszes közönség kíséretében temettetett el. — Sedlmayer Gyula IV éves joghallgató életének 26. évében hosszas betegség után, hó 16-án elhunyt. A boldogult a szerencsétlen Széliga féle párháj után, melyben ellenfelét halálra sebzé igen visszavont életét. Béke hamvaikra.

— Szerencsétlenség a pályavonaton. Dietz Dániel a mohács-pécsi vasút főmérnöke, többek kíséretében h. hó 18-án a kézi mozdonyon (trainis) szemlélet tartani indult, de a midőn a n. bolyi állomáshoz közeledtek, Dietz Dániel egy szédülős következtében lehanyatlott a kis mozdonyról és beleakadva az elői alkalmazott lábtámba, bordáiban és derekában oly sérülést szenvedett, hogy 3 óra múlva irtózatoss szenvedések közét kimúlt. A boldogult özvegye és egy fia gyászolják.

— Gőzhajózási értesítvény. F. év február 20-tól kezdve a helyi hajók Budapest és Mohács közt ismét naponta közlekednek, és pedig Budapestről Mohácsra déli 12 óra, — Mohácsról Budapestre szinte déli 1 1/2 órakori indulással. Az első hajó Budapestről f. év február 20-án és Mohácsról Budapestre f. február hó 21-én indul. A posta-hajók menete f. február hó 28-án veszi kezdetét.

— Párbaít vivott Burtók Lejos a „Bolond Istók” szerkesztője és Horváth Gyula országgyűlési képviselő. Az eredmény az lett, hogy karddal egymást elvagdalták s mindkettő több nehé sebet kapott, minél fogva hosszabb ideig mindketőnek az ágyat kell őrtenniük. — Tiszának pedig a költségvetési vita feletti szavazásnál egy szavazattal kevésbé lesz, mert Horváth Gyula egyike azon mame-lukoknak, kik eladósodva lévén, képviselői napi díjaikat bíróság lefoglalták, minnek szellőtése adott első okot a párbajra.

— Új operett. Csóka szimfongáló mindenesben következő a budapesti színpadok haladásán, közelebb a „Kornevilli” harangok” című híres operettet is színre hozza, mely tulajvelegesen a népszínház ez idő szerinti legkedvesebb és leglátogatottabb darabja.

— Jutalomjáték. Folyó hó 27-én, azaz csütörtökön tartja Ajtay Károly, a színtársulat e tehetőséges és fardadhatatlan tagja, ki a közönségnek anyyi élvezetes és kedélyes órát szerzett — jutalomjátékot, melyre felhívják a n. é. közönség figyelmét és pártfogását. Ajtay Károly Sziligetinek „Lillio mfi” című, dalokkal és táncszal ellátott kitűnő vigjátékát választá ez előadásra.

— Busca és beköszöntés. Mult vasárnap megható szép ünnepélynek volt tanuja a helybeli főreáliskola ifjusága. Az intézet keblében nyolcz éven át működött hittanár t. Dolmányos Dime mondott nevezett napon buscát a tanári kar- és ifjuságnak. Elérkezéenyű szavakban tolmácsolta távo-zása miatti fájdalmát, miután az intézet igazgatója neki eddigi lelkiismeretes működéséről köszönetet mondott vala. Atádi vicariussá nevezetvént távoznia kell — ugymond — hogy új hivatást megkezdje; hanem mindig örömmel fog visszaemlékezni körében és oly szép rokonszenv közepett töltött. — Utóbb t. Auerbach László ferenczre dít szerzetes, ki ugyanakkor köz-tetszés mellett mondá el beköszöntő beszé-dét. Kísérje boldogság a távoztót, s legyen az új hittanár méltó utódja a régnek, ki bizonyára minden kollegájánál kedves emléket hagyott hátra.

„Nyolczannak a mi ludaink” férfikarra írta: Wachauer Károly 6. „Der Krach” quadrille, férfikarra, zongorakísérettel Schaman A.-tól 7. „A tengeren” kirt-solo (Forst ur), zenekar kísérettel Schubert Ferencz-től 8. „Katonák kara” a „Fauszt” című dalmból, férfikar, zongorakísérettel Gounod-tól 9. „Bonyosvzky” című dalmból vegyes kar, soprau kísérettel (Vitéz Angela urbóly) zongora kísérettel mellett Doppler Ferencz-től. A műsorban előforduló zenerészt, vala mint a tánczenét is a városi zenekar — Jaksch zenekar-igazgató ur vezetése alatt — fogja játszani. A „Pécsi Dalárda” t. cz. pártoló tagjai fölkérteknék, miszerint belépti jegyiket szombaton, azaz a dalestély napján déle-lőtt 10—12 óra, délután 3—6 óra között az egyet lelységében átvenni sziveskedjenek. Belépti díj nem tagok részére: személyenkint 1 frt. 50 kr. Kezdeté 8 órakor. Pécsert, 1879. évi febr. 15-dikén a „Pécsi Dalárda” választóménya

— A pécsi jótékony négyelet által állított gyermekkert felszerelésére folytatólag adakoztak: Kóbor Antal cz. prépost, Zoal-nay és Scholz, Otocska Eti, Heindhofer Jozefa, Gianone N. — egyenkint 5 frtot. — Werner Jánosé, Lehner Roza, egyenkint 3 frtot. — Peitler Katalin és Decleva Ilon két-két ezstí frtot. — Rabel Vilma, Mihályné — Kossutányi Ignáczné, Einberger Betti; Lehner János, Szech Constanz egyenkint két frtot. — Kovács, Trenchiner Roza, Dämpf Roza, Danhelovszkyné, — Bedő Anna, Vogl Johanna egyenkint egy forintot, mely kegyes adományokat nyilvánosan nyugtatva érték legmelegebb köszönetét fejezi ki a rendező bizottság.

— A helybeli kath. tanítóképző ifjusága f. hó 10-én saját olvasóköré javára zártkörű táncmulatságot rendezett, mely is szépen sikerült, amennyiben a megje-lentek reggelig igen jó kedvben táncoltak. Ha nem is volt nagyszerűnek nevezhető mulatság, mégis 36 frt 35 krnyi tiszta jövedelmet hozott, mely tanítójelölteknek hasznos művek beszerzésére fordítatik. Szívesen köszönettel említiük föl azon t. urak és hölygek neveit, kik föltűntéseikk által a kitűzött cél elősegítésére törekedtek. Ezek: Szeredy József jogtanár 2 frt, Lehner János cz. kanonok 2 frt, Schneider István belv. tanító 2 frt, Reberics Imre belv. tanító 2 frt, Menzlik Sándor hadnagy 2 frt, Germán János karkaplan 2 frt, Marenetz Vendel 1 frt 50 kr., Mocsary Antal orvos 1 frt 50 kr., Siptár Lajos 1 frt, Warga Ferencz igazgató 1 frt, Chalupny János vice-rektor 1 frt, Zányi György subrégens 1 frt, Bunyevác János tanár 1 frt, Heid János tanár 1 frt, Schultz Imre igazgató 1 frt, Dreven Ignác spiritualis 1 frt, Graits Ferencz tanítójelölt 1 frt ezüstben, Mihálovics Antal belv. tanító 1 frt, Repich Vincez belv. tanító 1 frt, Körmeny Károly karkaplan 1 frt, Vörös Mihály tanár 50 kr., Vajda Ferencz, Hermann Béla, Kerner József tanítójelek külön-külön 50 kr., Tabak Pál 50 kr., Horváth Mária úrhölygy 50 kr., Lovasy Béla tanító 40 kr., Matyus János 50 kr., Mosonyi Géza 30 kr., Germann József 50 kr. összesen 31 frt 70 kr. Fogadják a tanártestület és az ifjuság legszebb köszönetét.

— Szombaton tartott meg a pécsi Casinóban, mely egyike a legelegansabb és látogatottabb elite bálóknak. A casino, mint minden évben, nem kimélt semmi költséget, hogy a báli terem izlésesen, sőt fényűzőleg legyen díszítve. A berendezés, az ékesítés oly meglepő és elő-deinek méltó társa volt, csak — a nagy közönségnek éreztük hiányát. A casinobály, melyre rendezés a szomszéd megyék szépei, fiatalága, sőt a régi jó öreg urak is ellátogatnak, — ezelőtt mindig túllátogatott volt, s hogy ez idén oly gyéren látogatták, ez bizonyára a mostoha idő-knek tudható be. A jelen voltak mindenenk daczra igen jól és kedélyesen mulattak s csak a „buffé”-ben hallottunk jogosult panaszt.

— Új postautalvány-lapok. A belöldi postaforgalomban most használatban lévő levéljegygyel ellátott postautalványi lapok helyett más úrlapok fognak kiadattni, melynek levéljegygyel ellátva nincsenek. Ezen új postautalványi úrlapok a postahivataloknál darabonként fél krét kaphatók. — Az utalványozott összegért járó posta díj levéljegyekben ragasztandó az új utalványi úrlap megjelölt helyére.

— Báli m-gihöz ezres helyett. Derwentben Rustem bég szomszédját nagy sebbel-lal behívta magához, s egy jegyet tartott örömsugározza szemé elé. A szomszéd kezébe vette, megnézte, aztán így szólt: — El akarsz menni? — Hová? — Az eszéki bálba, mert ez odaszoló meghívó. — Hát nem ezres bankó? — Nem. A bég erre a felvilágosításra majd ehlit. Aztán elbeszélte hogy az imént váltotta fel mint ezest. A katonai pamaesnokszághoz stlettek és sikerült a gazembert, ki ezt a furcsa bankót adta, a pénzháji-állomáson elfogni.

— A közös hadsereg magyar ezredei. A 287,284 magyar közlegénynt 7,106 tiszt vesényli, magyar állami 16%, más nemzetiségű 84%, 1,157 az 5,084 ellenében. S még e számok is hova slyednek, ha a tényleges szolgálót tekintjük! Ténylegesen szolgál ugyanis 666 magyar és 4,624 másajku tiszt. Ez tehát az első-re nézve teljes 20% csökkenést mutat. Ellenben a tartalékosok közül 491 a magyar, 1,324 a nem magyar, s így az 1,715 tisztből már teljes 27% esik a mi részünkre. A magyar gyalogezredekben mig minden 40 legényre jut egy tiszt, addig csak minden 320 legényre lehet számitani egy magyar tisztet, de a másajkuk közül magyar minden 51 re s az általános arányt hasonlíthatatlanul jobban megközelít az utó-

biak. Általában véve feltehető, hogy a 41 „magyar” gyalogezredben csak 15 magyar tisztreztire bukkanunk; és pedig 2 alezredesre és 11 őrnagyra; van pedig 304 főosztást (64 ezr., 80 alezredes; 170 őrnagy.) Az összes „magyar” gyalog-vadász, huszár, zsidás és tűzvezredesek és zászlóaljokban pedig így csoportosulnak a számok: Főosztást van 399, ebből magyar 41, más 358, alsóbb rendű tisztai van 6,906 ebből magyar 1.116 és más 5,590.

— Egy huszár százados özvegye. Mult 1878. évben V. ... n. 9-ik ezred egy százada állomásozott, s ennek parancsnoka, G. százados ur rá gondolja magát s elmegy Sz. kereskedőházhoz keressen, mert ő megálmodta ugymond; hogy a kifaszolt zabot nem a lovak, hanem a huszárok eszik meg, azzal a különbséggel, hogy Sz. kereskedőnél előbb szalonná vá változtatják át. Sz. tiltakozott ugyan G. ur varázslomlására által ezéba vett ostromlása ellen, de mit sem használt. Meguntatta a házasszados ur, hogy nem csak Buszniát, hanem még a zabpudlást is be lehet venni, csak érteni kell hozzá. Bevétetvén a padlás, erős kémszemle tartatott a zab gar-mada fölött, s miután meggyőződött G. sz. ur arról, hogy a zab mindkét vége hegyes, szó nélkül távozott. — Sz. kereskedőnek pedig azon kérdésére, hogy mikélnél s jognál fogva jött hozzá zabot keresni? a válaszába H. is adós maradt.

— Hadjárati H. D. lelkész ur panaszát emelt, hogy minden felsőbbi parancs nélkül tizedelést visznek végre a huszárok az ő káposztás kertjében. E borzadalmas hírre G. sz. ur azonnal az esti parancsot adta ki: egy altiszt és tizezöt köztízert rögtön felkészítve, H. D. ur káposztás kertjét ostromzárolja, s mindaddig helyen marad, mig H. D. ur rögtönítelének követeztében a még fonaló fejeiket saját konyhamesterei által le nem vágatja. H. D. ur azonban nem mondott rögtön halál ítéletet, hanem előbb bűnvizsgálatot indított meg, minek következtében a kirendelt katonák minik elszántsággal s kitartó folytonos küzdelemmel minden közelben lévő alma, körte és szilvafát rohammal bevéve, kihadiszákmányolták, mig G. sz. ur kegyelmes parancsa folytán tizenegy nap káposzta eustrázsalás után haza, illetőleg kvártélyokra visszarendeltettek.

— A rekrám pipája. Munkásságról tartott oktatást B. R. V. ... n. ref. tanító az ő muzsaiai előtt, bevezetvén őket a csúrré alá, a hol már ő magát több napok óta fafűrészszeléssel gyakorolta, megmagyarázta nekik, hogy csak úgy lehetnek jó a szaszos polgárai a hazának, ha a munkához teljes ével és tüzzel foguak. Alig távoztak el azonban a gyakorlati helyről, a csúrré kigyuladt s egészen leégett. — A vizsgálatnál a tanító erősen tagadta, hogy ő tüzzel tartotta az oktatást. A kis muzsák szintén tagadták, mintha ők azt tüzzel nézték volna. — Ki hát a gyújtogató bűnös? kérdé a vizsgálo bíró. — A rekrám pipája, szólalt meg egy kis böglyas muzsai.

— Legújabb eskettelési találmány. V. ... n. F. K. kádármeister barátunk többször elvált már az ő hűséges élet-párjától, de mindannyiszor vissza is tért hozzá. Mult évben azonban végleg elbucoszott tőle, s özvegyi életet élt egész mostanig. — Jaj de mindenek vége van egyszer, vége lett tehát barátunk gond nélkül vig életmódjának is, mert volt élete párja meguntán az özvegyiséget, panaszt emelt az illetékes szt. atyánál, egyszersmind megkérvén őt, hogy hivassa meg az ő volt kedves életét párját és adja reájok újabb szt. áldását. A szt. atya azonnal magához hívatta F. K. barátunkat és megdorgálta őt, hogy mért hagyta el esküdtöt nejét. — Eh, mit eszt, az csak szokás és nem kötelező, elfeledtem azt, mikor a templomból kijöttem azonnal, — volt a rövid válasz. — No, gondolá magában a szt. atya, há csak az a hiba, hogy én hamar elfeledi az esküt, majd segíték én rajta. — Ime az atyának, fiúknak és szentleleknek nevében érintem ezt kezeimmel önnek arczát azon szeme felül, melylyel mások és nem a józ felé kacsingatott, s ezen új legyeknek bődögek. — F. K. barátunk ezen újabb doktramentum vétele után önkéntelen a földre borulva, valamit utógott meg, s azzal távozott. Másnap már az utonnan fölavatott házaspár együtt volt látható. — Csak az áldást vevő fél arcz és szem van a nagy közönség előtt egy zsebkendővel eltakarva, ne hogy a hamis szem ismét másfélre kacsingasson.

— A budapesti főkapitány megívete Frankl Leót: adjon felvilágosításokat a nem választóképesek mozgalmairak, továbbá a bognárook strickejának folytatására beszédet pénzekről, az ide vonatkozó gyűjtőívetket mutassa fel s a bevételéről és kiadásokról adjon számot. Frankl Leó azt felelte, hogy nincs olyan törvény, mely őt arra kényseríthetné, G csak pártbíveinek tartozik számot adni s ennélfogva megtagadja a felvilágosítási adást.

— A „Bukaresti Híradó” írja. A pestis nem Muszkaországban keletkezett, hanem keletkezett a Romániában levő muszka hadseregben, még pedig az elmúlt évben. Ugyan is Parapan közszeg Teleor-man megyében kozák csapatok voltak beszállásolva, egy kozák beteg lesz, betegsége eredeti volt: a hona alatt mirigyeket kapott és ezeken következtében másnap már meg is halt. A muszka orvosok mihelyt a beteget meglátták, az őt beszállásolt többi katonákat azonnal elszállásoltatták, de a háznépét ott hagyták a beteggel később a hullottal egy házában. — A meghalt kozák hulláját oly formán temették el, — hogy pozának végére horgokat csináltattak, e horgokkal buzták ki a

hullát a szobából, e horgokkal tették egy közönséges koporsóba, — e koporsót a horgokkal buzták a megasott sirig, — ott beledobták előbb a koporsót és utána a horgokat nyelikkkel együtt. Másnap beteg lett a család, hol a kozák meghalt. Az egész család egy kis 5 éves gyermek kivételével két nap alatt meghalt, — a kis arvat magukkal vitték más talabeli rokonok, de mi történik? Másnap megbetegszik az a család, mely a kis leányt magával vitte, és 48 óra alatt az egész család a kis gyermekkel együtt meghalt. A muszka orvosok persze e borzasztó, egymásután következő haláleseteket a fővezér legzigorúbb parancsa folytán elhálgtatták. Mi teljesen meg vagyunk győződve, hogy a román kormány nem lett értesítve ezen esetek felől. Sokkal ravaszabb a muszka rendszer, mitsem, hogy életében igazat szólva, hát még a mult évben! (Enek daczára azonban Bécsben a világért sem mernék erélyes reudszabályokhoz nyulni, mert ez a muszka protecciót valahogyan veszélyeztetné.)

Eucalyptus Globulus. Leírásból ismertem e növényt mint légszűrőt. A vépi kertész őszel lecsutított a sebes növényt caerjét, hogy az üvegházba bevihesse, elmondván egyuttal: hogy festvénye a lázat gyógyítja. Én kértém leveleiből, egy üvegbe tömtem és szeszrel fölöntöttem. Próbát tettem makacs őszilaknál és minden alkalommal használt, amiért becsülni kezdettem; Csornára tértém átal, itt is találtam néhány magtól kell plantát, figyelemmel kísérem. Az első évben megnő egy méternyire, másodikban három, harmadikban öt-hat méternyire is megnő. Szerintem fáva nálunk alig fog megnőni, hanem mint cserje, nyelve és üdében eltéve, orvosszertül buján fog tenyészni. Egy példányt a kertész a kertben számlával bekötött. Megvált: kiállja e a telet szárostul, vagy csak a töve, vagy sehogy sem. Láz ellen 10—15 cseppet egy kalán vízben a laz borogatáskor véve, már negyedszer ritkán szükséges. A fűtájások beálltával a fejet, arcot, friss vízzel kell lehűteni, sem letörölni, sem bekötni a fejet nem kell, sem semmit sem alá kötni, — mert a gőz elparólgástát gátolja; pedig a gőzzé vált víz szállítja el a fej forróságát. A mivel ftdő Szalay Jozsef főszólasására az olvasó közönség érdekében felelni jónak láttam. Ha a töve kitelet, akkor az iszapos helyekre kiültetni hasznos lesz. Csorna 1879. jan 31-én Sebessy Kálmán cz. prémontrai kanosok. (Sopronból.)

Rövid hírek. Rác Pali bandája Bukarestbe megy hangversenyezni. — A székcsérvári kiállításán szegedi halászcserda is épült, szegedi mőnyeeskék főzik benne a hírű halászlét. — A „Cornevillei harangok, szerzője Párisban meghalt. — Boszniában aggasztó mérven dühög a typhus. — Teplicz mellett egy bányába viz hatolt s 26 bányász belefulladt. A tepliczi híres fürdő hő vizei ennek folytán egyszerre elapadtak, ennél fogva a kár egyelőre még mérhetlen. — A nemisített Dentsch testvérek 20 ezer frtot adták a m. tud. akademiának. A „Bol. Ist.”-kot pedig 100 frttal a tartak megvesztegetni, a mit ez azonban az iró selegyegeinek ajándékozott. — Liszt Ferencnek 100,000 frt. kamatozó vagyona van. — Debreczenben egy csendbízott togtak el bankjegy hamisítás miatt. — Moltke az ősz hadvezér április 8-án tünepli meg 60 éves szolgálati jubileumát. — Az egrí érek az Eger városa által rendezett sorsjáték iránt részvételt tanusítandó, 4000 sorsjegyet rendelt meg a maga számára.

Színház és művészet.

A farsang vége felé jár és közeledik azon idő, mely jobban kedvez a művészetnek, mint az épen elhalásban levő idény. Mindennek megjő a vége s mindenek elérkezik az ideje. E várakozásban hisszük, hogy a színház pártolása jövőben nagyobb lesz mint eddig volt. S ha nem csalatkozunk, ugy örömmel irhattuk, hogy a „Három pár cipő” című vígjáték, mely e héten a Priellné javára adatott, megtöltte a házat. A jutalmazott koszorut is kapott.

Csütörtökön Satanela Francis angol ballet-társulata kezdte meg vendégszereplését a „Denevér” című fantasztikus ballet előadásával, mely köztetszést aratott. A ballet-társulat tagjai izléssel és könnyűdséggel lejtének, inkább csak tánczosok mint mimésznők is egyszerűsmind; haem e minőségben becsülett megállják helyüket. Francis balletmester is nagy ügyességgel mozog. A „Denevérről” párhuzamosan „Az egy férj vétké” című francia vígjátékot adta elő a körünkben működő színház és öszszvégő játékaival nagy derűtséget keltett. A közreműködők egyikének, Csókáné asszonynak jövő szombaton lesz jutalomjátéka. Ha nem volna is a szorgalmas és fáradhatatlan igazgatónak neje, pártfogást érdemelne színésznői szép tulajdonaiért. Igy most kétsős ok kinálkozik arra, hogy a közönség minél tömegesebben keresse fel a színházat, még pedig annyival inkább, mivel a kitűzött darab: „Két árva” ugyanazon szerzőtől származik, ki az oly nagy lelkeséssel fogadott „Egy katoná történetét” is írta.

Színház előadások sorozata.

P. hó 22-ét l.
Szombaton: Satanela angol ballet-társaság vendég fellépésével „Miniszterelnök előszobája” és „En voltam vagy én asszony a targarozán” vígjáték. — Vasárnap: „Satanela angol ballet-társulat buncsfellépésével „Lumpaciás vagabundus, vagy a három jó madár” bohózat. — Kedden: Bohók estélyül: „Don Juan Szerdán: Közkívánatra 4 szer „Egy katoná története.” — Csütörtökön: Ajtay Károly jutalomjátékán „Liliomfy” énekes vígjáték. — Szombaton: Csókáné Julia asszony jutalomjátékán „Két árva” jejes francia szimul.

IRODALOM.

Tábori és Parsch zeneműkereskedésben Budapeston megjelent „Két árva” (Narancs virágok). Kerintő rongorára, szerző if. Fahrbach Fülöp. — Ára 80 kr.
A „Magyarország és a Nagyvilág” f. é. 16-ik számának tartalma: Szöveg: A végzetes szankázás. Nagy hó évadára való elbeszélés. [Bulla János.] Folytatás. — Mut, jelen, jövő. Kolt. Bánfalvy Lajos. — Egy agy magyar színész életéből. [Irta: Balogh István.] [Folyt.] — Egy gentians előtt. Hamerling. [Költ. Kárfy Titusz.] — A föld, a többi csillagokról tekintve. — Az első lezke. [F. J.] — Boszniából. — A vér. [„Strathmore.”] Regény. [Irta: Quidá.] VI. folyt. — Vasárnap: le: Monsieur Polydor. [Egy ismeretlen fejezet a Hunyadiak történetéből.] [Porzó.] — Szel szivelt. Kolt. [Literári Elek] — Szini és művészeti szemle. [S. K.] — A cigarett. — Különfélek. — Sakkfeladvány. — Képrejtvény. — Szerk. üzenetek. Rajzok: Az első lezke. — Boszniából: Bosnyák típusok. Utca Szerajevóban. — A föld, a többi csillagokról tekintve. — A cigarett. Humoresk 9 képben. Előzetési ára egy évre 10 frt. Kiadó hivatala: Budapest Athenaeum.

Egyházi férfiak különös figyelmébe! Előfizetési felhívást vettünk Losonczy László „Keszergő Lant” című műveire, mely a költemek legkittinőbb, különféle alkalmakra írt gyász-köteményeit, bunczókat, halotti énekeit és sirveseit egy tömött és díszes kiállítás kötetben foglalja magában. E mű előfizetési ára két o. é. forintban van megállapítva s megjelenszi határideje f. évi márczius végére határozottat. E határidőt túl a mű ára három o. é. forint leend. Előfizetsek f. é. márczius hó közepéig két forintjával elfogadtatnak; s e pénz szerzőhöz Czegledre intézendő.

A „Képes családi lapok” 8-ik füzetének tartalma: A legyőzhetetlen. Elbeszélés. Irta Balazs Sandor. (Folytatás.) Adrienne grótnő. Elbeszélés Méry-től. Fordította Ujváry Ferencz. (Folytatás.) Az eltemetett gyémánt Történet az urugyvi pusztáról. Rosenthal L.-tól. [Vége.] A kis vörös pipa. Tollraja Kompolthy Tivadartól. A pusztá ház. Elbeszélés. Blum L.-tól. Gyűrű-kaland. Egy londoni ékszerész emlékeiből. Kertbeny Károly. Az usonna. Harcz a magasban. Az ó-kor és korunk. A mount-washingtoni hegyi pálya. A természetből. Hasznos tudnivalók. Egy kutya életéből. Sajátmaga által elbeszélve. [Vége.] Különfélek. Apróságok. Gondolatok. Képek: Kertbeny Károly. Az usonna. Harcz a magasban. Forum Romanum. A mount-washingtoni hegyi pálya. Asszonyok és leányok. Egy kutya életéből. Kiadja Mehner Vilmos Budapeston. Minden füzet ára 30 kr.

„A közelmúlt titkaiból.” (A muszka intervenciót a Dunai konföderációig.) II. füzet Légrady testvérek. 1879. Kapható Tettey Nándor és tarsa könyvkereskedésben. Ára 40 kr. — Ez teljes czime egy az emigráció, de különösen Kossuth Lajosnak a szabadságharc utáni működését tárgyaló röpiratnak, melyben történetirő tárgyalogossággal, s Kossuth személye iránti kegyeletes tisztelettel van ismertette Kossuth nemzetiségi politikája s a keleti kérdés iránti nézetei 1848-tól a legutóbbi időkig. Hiteles adatok, a tények és tények pontos ismerete s Kossuthnak történeti fontossága levelei felolvasásai, tervezetei stb. a füzetet rendkívüli érdekessé teszik.

GABONA ÁRAK

a f. é. feb. hó 15-én tartott heti vásáron.	I. oszt.	II. oszt.	III. oszt.
Búza 100 klg. ft.	7.40 ft.	7.10 ft.	6.80
Kétszeres	6.00	5.70	—
Rozs	5.20	5.00	—
Árpa	4.50	4.30	—
Zab	5.50	5.20	—
Kukoricza	4.10	3.90	—
Hajdina 100 klg. ft.	0.00	—	—
Széna	—	2.50	—
Szalma	—	1.00	—

Nyílt-tér.*

A tüzoltó-egylet érdekében.

A tüzoltó bal oly csekély anyagi eredményt volt képes felmutatni, hogy a tüzoltó-parancsnokság nem csak arra határozta el magát hogy a mentő létrát be nem szerzi, hanem a mint tudomásunkra jutott, még a tüzoltó-egylet vezetőségéről is le akar mondani. Ezt megakadályozandó ama mulasztatlan kötelesség éri Pécs város közönségét, hogy a mentő létra beszerzését illetőleg, segédkezést nyújtson, mi-ért is ennek eszközése czéljából tekintélyes polgárokból egy bizottság alakult, mely bizottság feladata aláírásíven, szabad adományokat gyűjteni,

melyek által a tüzoltó egylet további fennmaradása biztossitassék. Örrendetes jelenség, hogy minden felhívás nélkül szép összeg gyűlt már össze e czélra, mely a gyűjtő iver bezárása után a helybeli lapokba nyugtattatni fog. **A bizottság.**

3 előadás a Hattyuban.

Alulirottak tisztelettel értesítik a nagyérdemű szülőket és gondnokokat, hogy folyó évi február 27. és 28-án, valamint márczius 1-én a „Hattyu-teremben” az iskolákat látogató ifjúságnak,

az illető igen tisztelt igazgató urak helegyezesével **három előadást rendeznek optikai, fény- és kődfátyolképek és szin-csillárokból.** Minden előadás 3 szakaszból állandó változásokkal. Első előadás csütörtökön, második pénteken és a harmadik szombaton leend. **Kezdeté mindig 5 óraker délután. Belépti díj iskolát látogató ifjúnak 15 kr. — Idősebbek, mint kísérőknek 25 kr.** Kegyes pártfogásért esedeznek **Tasnikovits Antal és leánya Antonia.**

NAGY FERENCZ laptulajdonos.
HAKSCH EMIL KIS JÓZSEF
teljes szerkesztő. Szerkesztő társ.

Hirdetések.

Hirdetés.
Vb. **ROZS VENDEL** esődtömegéhez tartozó, Pécsen a fűtvezében fekvő ház **emeleti lakosztálya** egészenben vagy megosztva, ugy több **udvari kis lakás,** valamint a kaputól keletnek eső **bolt** egészenben vagy felosztva **1879. évi ápril hó 1-től** kezdve hosszabb időre **berbe adandó.** Bővelel ROSINGER IGNÁCZ tömeggondnoknál, (irodája Király-utca 19. sz. a.) 27 (0—2)

Carbolsavas mész és viz. (Desinfections-Pulver).

Eldig legjobbnak elismert fertőtlenítő mindennemű hulladékok, nyitott és zárt helyiségek, vészén és ruhá neműek, fétőtlenítésére ugyszinte állatok vagy embereknél kik személyes érintkezésben voltak tebegekkel. (10—1)
Carbolsavas mész 1 Ko. ára 20 kr., 50 Ko. 8 frt.
Carbolsavas viz 1 Ko. 40 kr.
Kapható Pécsen Sipőcz István gyógyszer-tárában.

Alulirott közhírré teszem, hogy a **Dóczi József és Dóczi Karoly** esődtömegéhez tartozó szigeti országuton fekvő **koreshaház és mészárszék, ugy 7 hold rét és 3 hold szántóföld azonnal berbe adatik.**

Többet alulirotnál **Erőssy József,** ügyvéd tömeggondnok. 30 (3—1)

Ló árverési hirdetmény.

Szombaton 1879. évi február 22-én reggeli 9 óraker Pécsen a budai külvárosi gyarkori téren, a 68-ik szekerészeti század felosztása folytán, szám felettivé lett **238 darab ló árverés** nujan fog eladatni.

Ezen lovak közül	36 darab	4 éves
	36	5
	43	6
	28	7
	27	8
	33	9
	17	10
	18	és idősb.

Valamennyi elárverezendő hámos ló 158-tól 166-ig c.m. magasságu. Vonó használatra teljesen begyakorolvák és szolgálat képesek, mi ezzel közre tétetik. Pécsen, 1879. évi február 17-én.
A cs. kir. katonai helyparancsnokság által.

Türr Mihály
eladja a **hosszuhetényi** határban levő **3 szőlőjét**
u. m. dömösi, gyűlkevelgyi, nagymezői hegyekben.
Bővebb értesítést ad: Pécsen Gundrum-féle malom 6. sz.
15. (4—4). **A tulajdonos.**

Eladó Házak.

Pécsen, az Óposta utcában levő 15. sz. ház (ezelőtt Komlóker), egészen újonnan javitva nagy pinczével és kerttel, — valamint a Népomuk-utca 29. sz. **emeletes ház,** a posta mellett és kívánatra az első háznál levő **kert házhelynek** külön is szabad kézből eladók. — Bővebb felvilágosítást nyújt a tulajdonos, Népomuk-utca 29. sz. házban a posta mellett. 29. (3—2)

(Magyar kiadás)
Férőgyöngesség
37^{1/2} Kiadás
AZ ÖRÖMÖZÉS
Laurentius
T. nemeslő férfiak számára minden korban, szent Gyöngességállapotban
Tiszonytér, hogy a világűrű mű minden szakban eddig megjelent könyvet följárad, el nem lesz felemlítve, hogy Laurentius nagy m. és idegen nyelvű fordításokhoz meggyőzően fogja egyéb följáradásokhoz.

Hasonbéri hirdetés. 17. (3—3).
207. sz. 1879. sz.
A m. kir. vallás- és közoktatásügyi ministerium f. évi 476. szám alatti rendelete alapján a baranyaegyei pécsvárad alap. uradalomhoz tartozó **kisnyárad 156 1347 cat. holdat tevő földbirtok f. évi ápril 1-től** hat egymásután következő évre nyilvános árverezés útján bérbeadatik. A nyilvános árverezés, mely f. évi **február hó 27-én délelőtti 10 óraker** a pécsvárad számtartósági hivatalban fog megtartatni, zárt ajánlati versennyel van összekötve. — A zárt ajánlatok ugyanott az árverés megkezdése előtt benyújtandók 200 ft. bányapénzzel és azon nyilatkozattal ellátva, hogy az árverési feltételek az ajánlattevő előtt ismeretesek. A fenn tisztelt ministerium az ajánlattevők közt a szabad választást és a szerződés felbontását fenntartja magának. A bérleti feltételek a pécsvárad számtartóságnál betekintheők. Utóajánlatok, vagy a feltételektől eltérő ajánlatok el nem fogadtatnak. Oly vállalkozók ajánlati, kik az alapoknak adósai, vagy kik elvállalt kötelezettségeiket pontosan nem teljesítik, hasonlóan kiskoruk és alapítványi tisztek ajánlati el nem fogadtatnak. Pécsváradon, 1879. január hó 25-én.
Lejtényi György s. k. ker. fötisz.

A siklósi takaré- és hitelegylet rendes közgyűlése

Siklóson saját helyiségébe **f. é. február 7-nek d. e. 10 órájara** tüzetett ki, mikorra a részvényesek tisztelettel meggyűlnek.
Napirend:
1. Az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentése.
2. A mérleg előterjesztése, osztalék meghatározása és felmentvény megadása
3. Igazgatóság és felügyelő bizottság választása.
Az alapszabályok 49. § a értelmében szavazati joggal az bir, ki részvénét szelvényeivel együtt a közgyűlés előtt 24 órával a pénztárnál szavazati jegy átvétele mellett leteszi.
A 8409 ft 82 kr. tiszta nyereményt kintüntető mérleg az intézet helyiségében megtekinthető.
Siklós, február hó 1-én 1879.
Vajda János, elnök. 19. (3—3).

Legfőbb idő! Már utolsó hét!

Csak 6 1/2 forint!
Kihuzott sorozatú 1839-iki Rothschild-sorsjegyek **Minden sorsjegy nyeremény!**
Már 1879. évi márczius hó 1-én soroltatik ki a még létező 834 sorozat több mint **9 millió forinttal.**
Főnyeremény 1 ft. 15.000, 78.500, stb.
Ezáltal mindenkinek lehetővé tétetik, csekély kiadásokkal egy ez évszázadban már vissza nem térő nyereményhuzásban részt venni.
Mi ezen sorsjegyeket, **miig készletünk tart, eredetiben, a tössdei árfolyamnak megfelelően árusítjuk el, azonban az öltöd 1839-iki Rothschild-sorsjegyekből részletjegyeket is adunk ki huszadokban a legkisebb nyeremény kizárásával.**
Sorozatrészsorjegy — 6 1/2 forint — Sorozatrészsorjegy az öszsz beküldése mellett.
Két forintnyi előfizetés beküldése mellett közzek vagyunk az **eredeti részjegyet utánvétel** mellett megküldeni, csak kérjük a **czim helyes és pontos megjelölését.**
Postautalványok a megküldést gyorsítják és az utánvételi költségektől megkímélnék.
Nyújtsunk kezét a szerencsének!
Freund M. és Tarsa bankháza,
Budapest, Harisbazár 21. sz. 28. (2—2)